

ע"פ 16817/06 - אילנית מאורכר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעערורים פליליים

ע"פ 14-06-16817 מאורכר נ' מדינת ישראל

בפני כב' הנשיאה דבורה ברלינר, אב"ד
כב' השופט ג'ורג' קרא, ס"נ
כב' השופטת מרים סוקולוב
המעוררת: אילנית מאורכר
נגד מדינת ישראל
המשיבה:

פסק דין

המעוררת הורשעה בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממש, עבירה על סעיף 380 לחוק העונשין.

המתلون במקורה זה הוא יlid 1933 וכל חטאו ה证实 בכך שהוא השכיר דירה למעוררת. המעוררת הזמיןה טכני לאוותה דירה בשל תקלת שחתגלתה בה, המתلون אמרור היה להחזיר את התשלום עבור התקיקון. בעקבות בקשתו של המתلون כי המעוררת תחתום לו על מסמך בעין זה, תקפה אותו המתلونת. בכתב האישום נאמר, כי המעוררת חנקה אותו בעזרת ידה הימנית ובעזרת ידה השמאלית הוציא את הכסף מכיסו. למתلون נגרמו בסופו של דבר חבלות מסוימות. למרבית המזל לא חבלות שהצריכו אשפוז, עדין חבלות שאין להקל בהן ראש. בימ"ש קמא פירט את הדברים בגזר הדין, חבלות בגב וביד, המטומות, המתلون העד כי במשך מספר שבועות סבל מכאבים ובעיות ישיבה.

בבימ"ש קמא כפירה המעוררת בעבודות ומشكך נוהל הליך הוכחות שבסוף הורשעה המעוררת.

bihem"sh השלים בת"א (כב' השופטת ל' מרגולין-יחידי) הטיל על המעוררת את העונשים הבאים:

4 חודשים מאסר שירותו במסגרת של עבודות שירות;

פיצוי למתلون בסך 3,500 ₪;

קנס סמלי בסך 200 ₪;

וכן חוויבת המעוררת לחתום על התchiaבות בסך 5,000 ₪ להימנע מביצוע עבירה דומה.

עוד הוטל על המעוררת מאסר על תנאי למשך 10 חודשים למשך 3 שנים.

על גזר-הדין וליתר דיוק על רכיב המאסר בפועל (בעבודות שירות) הערעור בפנינו.

על אלה שמה הסוגירות את הדגש:

מדובר באירוע רגעי, קצר שבו המערעת לא שלטה עצמה, כעסה העביר אותה על דעתה וכן נהגה כפי שנagara. המערעת מצירה ומתחרת על כך וננתנה לכך ביטוי. המערעת הייתה זו שהזעיקה את המשטרה למקום האירוע ובכך נטלה אחריות מיד בזמן מעשה ולא רק בדיעד. בימ"ש קמא התייחס למעשה כאלו מדובר בתקיפה זקן, אולם המערעת לא תקפה את המתalon על רקע גילו אלא על רקע יחסיו השכירות שביניהם. לרוע המזל המתalon אכן יlid 1933.

עוד טעונה באת-כוח המערעת, כי למATALON לא נגרמו נזקים של ממש ובהינתן עובדה זו, גם נורמת הענישה המקובלת בעבירות מסווג זה איןנה עולה בקנה אחד עם הענישה שהטייל בימ"ש קמא.

טיעון נוסף שהעלתה באת-כוח המערעת עניינו דרישת התביעה בשלב הטיעונים לעונש. התביעה עתירה לשולשה חודשי מאסר ומה לו, לביהם"ש, שהחמיר מעבר למה שהוא התבקש והטיל על המערעת 4 חודשים ולא 3 חודשים.

התביעה מطبع הדברים תומכת בפסק הדין של בימ"ש קמא ולטענה לא נפלה כל שגגה. בימ"ש קבע מתחם ענישה שני בין תקופת מאסר קצרה אותה ניתן לרצות בדרך של עבודות שירות ועד ל- 12 חודשים מאסר ובכך קבע מתחם מיידי וראוי המשקל את מכלול הנסיבות. מעשה העבירה הוא לעולם בנסיבות ובנסיבות תיק זה יש לתת משקל לעובדה שהמתalon הוא יlid 1933, גם אם התקיפה לא העמידה את גילו במקדם הדברים.

באשר לטענה כי בימ"ש החמיר מעבר למה שהוא התבקש, התביעה עתירה ל- 3 חודשים מאסר שירותו מ账号 סORG ובריח. בימ"ש קמא לא נותר לבקשה זו ובמקום זאת הטיל 4 חודשים מאסר שירותו בדרך של עבודות שירות, בכך לא החמיר מעבר למה שהוא התבקש בנגדו לטענה של הסוגירות.

שקלנו את טיעוני הצדדים ודעתנו היא כי יש מקום לקיצור מסוים של עבודות השירות, אולם לא לביטול כלל.

נתחיל ממהות המעשה שמדובר בו - מדובר בתקיפה שאין לה כל הצדקה. כאמור, כל חטאו של המתalon הتبטא בעצם העובדה שהוא השכיר דירה ובדיעבד שדרש מהמערעת לחתום על אישור לעניין קבלת הכספי עבור תיקון. שום דבר בנסיבות אלה לא הצדיק את דרך התנהגותה הtopicנית, האלימה של המערעת שבפנינו.

ນמשיך בಗילו של המתalon, אומנם לרקע לסכום אין קשר לגילו של המתalon, יחד עם זאת הגיל הוא נתון קשיח שאין להתעלם ממנו, תהנה הנسبות אשר תהנה, הגיל הוא חלק מהמערך העובדתי הכללי בתיק זה. המערעת הייתה עריה למיוחתו של המתalon שבפניה והיה עליה לשקל את גילו לפני שנאגה כפי שנagara. נזכיר כי המערעת היא ילידת 1970 והפער בין השניים אינו טעון הסבר.

משמעותם כן, כאשר קבע בימ"ש קמא מתחם ענישה שני בין מספר חודשים מאסר שירותו בעבודות שירות, בין מאסר בן 12 חודשים מתחם נכון וראוי.

לא מצאנו ממש גם בטענה כי בימ"ש החמיר מעבר למה שהتابקש. מקובלת עליינו לעניין זה טענתו של התובע. בימה"ש התבקש להטיל מאסר אחורי סORG ובריח ותרגם את החלטתו שלא להיענות לעתירה זו, לתקופת מאסר ארוכה יותר ממה שהtabביעה דרצה. אין צורך להבהיר את הפער המהותי שבין מאסר בעבודות שירות למאסר אחורי SORG ובריח.

אם בכלל זאת אנו מוצאים לנכון, כפי שפתחנו ואמרנו, להתערב בתקופת המאסר, הרי זה אך ורק משום שהוא נזק נספף, מעבר למה שנutan בימ"ש קמא לנסיבותה האישיות של המערערת. שוכנענו כי מדובר באישה קשה יומם הרשותית הקודמות הן ישנות ביוטר ואיננו רואים בהן שיקול של ממש לעניין הענישה בתיק זה. אנו נזקקים משקל כי בימ"ש קמא חייב אותה גם בפייצוי למטלונן. עוד אנו נזקקים משקל ובגדר נסיבותה האישיות, כאמור בהודעת הערעור לגבי מצבה הבריאותי והגילויים בתקופה האחורה (ראו סעיף 27 להודעת הערעור).

בהתנתק שיקולים אלה אנו מעדים את תקופת המאסר על חודשיים בעבודות שירות ויתר רכיבי הענישה ישארו בעינם.

ניתן והודיע היום ג' חשוון תשע"ה, 27/10/2014 במעמד הנוכחים.

**דבורה ברלינר, נשיאת
אב"ד**

ג'ורג קרא, ס"ג

מרימ סוקולוב, שופטת